

Fotoudstilling – åbningstale

Velkommen til foto- og skulpturudstillingen: **Dimensioner i dialog.**

Til denne udstilling er det to unge fotografer begge med en kandidatgrad i fotografi fra *Glasgow School of Arts*, der udstiller. Begge er tilstede idag: Albert Elm og Alexander Arnild Peitersen. Et særlig velkommen til jer.

Vi har denne gang valgt at udstille fotografierne sammen med skulptur. Kunstneren bag de værker er billedhuggeren Søren Schaarup, som nogen måske kender. Søren har tidligere udstillet her i Palæfløjen og lavet flere værker til forskellige formål i Roskilde. Også et særligt velkommen til dig.

Vi har valgt at kalde udstillingen: **Dimensioner i dialog** fordi vi med udstillingen ønsker at lægge op til en samtale – eller måske snarere: en *udveksling af argumenter* omkring det sete

Dialogen kan både være om det enkelte værk, men kan også være omkring de todimensionelle og de tredimensionelle værker, der vises i udstillingen, og som taler til os - som beskuerne - på forskellige måder.

Den tredimensionale skulptur inviterer til, at man går rundt om den – ser den fra alle sider – ser hvordan den forandre sig i.f.t. ens ståsted. Ser hvordan skiftende lys/skygge ændrer indtrykket, hvordan nye linjeforløb og forskellig overfladebehandling kan tilføre værket en anden karakter og dermed beskueren en ny oplevelse.

Anderledes forholder det sig med det todimensionale billede. Det er snarere som et vindue, man kigger ud af. Med sin ofte ”udsnitsagtige” karakter, beskæring, lys og mystik inddrager det beskuerens fantasi eller forestillingsevne på en helt anden måde.

Når man står foran et værk kan det ind imellem være svært at sætte ord på det sete - at komme i gang med dialogen. Det gælder både den indre dialog og den med et andet menneske. Nogen gange ved man ikke, hvad man skal stille op med værket, og den nemmeste løsning er at afvise det som uinteressant. Men netop her kan

dialogen være nyttig. Men formålet med dialogen må aldrig være, at man skal ende op med at kunne li' billedet, eller man skal finde frem til en sandhed. Dialogen skal kun åbne op for værket – give muligheder for at reflektere over, hvilke tanker eller overvejelser kunstneren har gjort sig. Derved bliver vi klogere på kunsten.

Den gode dialog er i sig selv en form for kunst. Man kan sige, at der er visse ligheder mellem en god og frugtbar dialog og tilgangen til et tredimensionelt værk - man skal hele vejen rundt, se tingen fra forskellige vinkler være åben overfor andre indtryk og vurdere de forskellige sider.

Også for billederne på væggen - det todimensionale - gælder det, at komme "rundt om" værket – kigge i krogene. Ikke fysisk - men omkring indhold, kigge bag ved. Overveje vinkel, belysning og beskæring. Fotografiets fascinationskraft bunder især i, at man kommer tæt på virkeligheden. Men det er jo ikke virkeligheden, det er et billede af den, og den er set gennem en andens øjne. Vi lever i en tid, hvor det visuelle har stor betydning, og vi får mange indtryk fra de billeder, der omgiver os overalt. Vi bliver påvirket - og til tider forført. For fotografiet er ikke et uskyldigt uformidlet vindue mod verden. Det er et medie, der ofte udfordre os, og stiller spørgsmål til den verden vi lever i.

Baggrunden for udstillingen

Udstillingen kom i stand efter, at nogle fra bestyrelsen havde set en udstilling på Fotografiske Cente. Ved den lejlighed var der særlig én fotograf, der gjorde indtryk på os – nemlig Albert Elm. Det var dels p.g.a. *blikket* - blikket for det vi *aldrig* selv ville have set som et motiv. Dels var det p.g.a. billedernes tætte forankring i virkeligheden. Og så humoren. Jeg tror mange – ikke mindst mit eget køn – vil trække på smilebåndet, når de ser billedet ved døren af kvinden, som formentlig ihærdigt prøver at koncentrere sig om at få taget et godt pasfoto. "Forstyrrelsen" har fotografen fanget.

Det var Albert Elm, der foreslog, at han udstillede sammen med Alexander, da deres billedes viser to forskellige måder at forholde sig til fotografiet på.

Alberts Elms billeder er fra mange lokaliteter – han er en udadfarende fotograf, der i et forsøg på at forstå verden, ta'r billeder af, hvordan livet leves i dag rundt om i verden. Hans beskriver selv sine fotografier som, usagte spørgsmål, det er op til den

enkelte beskuer at fortolke på. Billedsproget bevæger sig mellem det traditionelle dokumentariske fotografi over i det fiktive og mere frigjorte billede.

Så hvor man kan tale om, at Alberts billeder er ekstroverte (udadvendte), er **Alexanders** introverte. Billederne er mere private og holder sig i højere grad til intimsfæren. Flere af fotografierne er i gråtoner, hvilket skaber en særlig stemning og understreger fotografens kredsen om temaer som forgængelighed og noget ubestemt. Et godt eksempel, synes jeg, er billedet med hånden, der griber om nogle græsstrå. Er det grønne friske græsstrå eller er de visne? Griber hånden efter livet – klamrer den sig til livet - eller er livet ved at "visne" og glide ud af hånden? Det er *min* fortolkning – måske har Alexander aldrig overvejet de tanker, men det er et eksempel på, hvordan billederne kan påvirke os og sætte den indre dialog i gang.

Skulpturerne. Det er altid spændende at sætte to - som i det tilfælde – meget forskellige kunstarter sammen. Men udover at det har været et godt og positivt samarbejde – synes vi selv, at det er blevet et interessant møde. Skulpturerne fremstår som enkle, organiske volumener enten i marmor eller i patineret bronze. Med deres syntese af konkave (indadgående) og konvekse former refererer de til menneskekroppen eller naturens volumener, og flere af formerne fra fotografierne går igen i skulpturerne. Med deres stramme og præcist definerede formsprog fremstår de som modspil til fotografierne, og med de polerede overflader og minimale grundflader synes de at ophæve materialets tyngde og opnå et næsten svævende indtryk.

Forhallen – skitser:

Begge de to fotografer i gang med at lave en fotobog.

I forhallen udstillet proces materiale. Viser skitser af bøgerne således, at man kan få en fornemmelse af arbejdets udvikling. Bøgerne er ikke til salg. Det er til gengæld nogle små skitser.

Forhalssalg på 1. sal

Det egentlige "forhalssalg" er rykket op på 1. sal. Her hænger nogle værker af Heike Arndt, som tidligere har udstillet her i Palæfløjen. Fordi det er et forhalssalg, kan man få værkerne med – med det samme.

Som det fremgår af hjemmesiden er der **Kunstneraften** d. 2 maj kl 19 her i Palæfløjen. Søren Schaarup og Albert Elm vil være til stede og vise billeder og fortælle om deres kunst.

Billederne på væggen er ikke til salg. Alle billeder kan bestilles i 2 eller 3 størrelser.

Kun tilbage at opfordre alle til at kigge på værkerne. Med de mange associationer (hvad kan man ikke få et stykke råt kød fra et marked i Sibirien til at blive – en hund eller en kat?) og forskellige fortolkningsmuligheder, som de enkelte værker byder på, tror vi, at der er der grundlag for en berigende dialog.

Med disse ord - erklære udstillingen åben